

ПЕРЕДМОВА

Щодня карпатські мольфари, чарівники та знахарі звертаються до Всесвіту (Творця) через особливі коди — магічні слова. Наділені Божим даром, вони множать силу кодів у сотні разів, адже з енергетикою мольфара слова набувають ще більшої звукової вібрації та з неабиякою силою діють на Космос. Ними вони захищають себе, знімають уроки та пристріти, зцілюють від хвороб, розпалюють людські серця... Таємних слів вони вчать і людей, аби ті за потреби могли користуватися їхньою могутністю, долаючи життєві перепони.

Примівник бере свою назву від слова «примовляти» (промовляти), а людей, що знаються на різноманітних замовляннях, примовах, змовах та магічних формулах, називають примівниками. Але вам необов'язково бути всесильним магом чи карпатським віщуном. Усі магічні тексти, зібрані з різних куточків Західної України, ви можете абсолютно впевнено використовувати в повсякденні, адже свій початок вони беруть ще з прадавніх часів, від наших з вами дідусів та бабусь. Головне — мати добре серце та вірити в чудодійну силу Слова, яке завжди захищатиме вас та ваш рід!

ВІД АВТОРА

Якщо десь в Україні існує чарівний світ, місце особливої енергетики, звичаїв і традицій, то це, напевно, Карпатські гори. Вони полонять душі людей, заманюють у свої тенета і довго не відпускають. Доводиться боротися з ними, домовлятися, йти на всілякі поступки, аби хоч трохи вирватися, та й то на короткий час, бо, хто заночує в Карпатах хоч раз, той повертатиметься сюди знову і знову.

Потрапляєш у гори — і опиняєшся ніби в казці, у королівстві, де свої закони та порядки, де кожного мандрівника гостинно зустрічають його жителі, пропонуючи найкращі їжу, напої та відпочинок. Горяни й справді почастиують вас усім, що є в домі, навіть якщо ви з дороги зайдете попити води. Дивно, але в горах і нині можна попроситись до когось перебути ніч, а за вечерею почути безліч легенд. А ще вам обов'язково розповідатимуть про гірських чаклунів — мольфарів, градівників і навіть злого духа Арідника.

Можливо, якщо пощастить, ви й самі зустрінете мольфара.

У наш час трохи відкрити таємниці карпатських чаклунів можуть люди, що добре знаються на цьому, і роблять вони почасти важливу

справу насамперед задля збереження нашої магічної культурної традиції.

Тому перед вами моя нова робота, котра надасть змогу опанувати частинку тих знань з української магії.

Любі читачі, я щиро вдячний кожному з вас за виявлену цікавість до моєї роботи, за теплі слова на мою адресу та вашу щирю підтримку. Після виходу перших моїх книжок ще в далекому 2012 році я отримав численну кількість вдячних листів з розповідями про те, як знання в них допомогли вам у важку хвилину, як молитви та примівки стали вашими охоронцями, помічниками у важливих справах. Я читав і радів з того, що бодай маленька частинка магічних таємниць стала доступною (з Божою допомогою) всім тим, хто вірить у те, що слова можуть змінювати світ, що людина є частинкою Бога, а значить, має владу допомагати собі та близьким.

Приємно було отримати листівки з Америки та Канади. Вихідці із Західної України, які живуть зараз там, надсилали в електронних листах свої історії з дитинства та сьогодення, думки стосовно України, а особливо щедрі — деякі таємниці, котрими володіли ще їхні прадіди.

Я обіцяю, вони збережуться навіки й частково заповнять ту прогалину, яку ми маємо в нашій магічній культурі.

Сьогодні я продовжую ділитися з вами такими знаннями, старовинними текстами, правдав-

німи примівками, котрі, я впевнений, вірно служитимуть вам та вашим дітям. Мені хочеться, звичайно ж, розповісти більше, але не можу: дав слово не відкривати деяких секретів непосвяченим людям. Мене й так звинувачують у тому, що я припускаюся великої помилки, розповідаючи вам секрети, що це неправильно... Я отримую багато погроз тільки через те, що живу не в Карпатах, а в столиці, ще через якісь певні моменти, які, на думку деяких людей, їм краще відомі. Іноді опускаються руки, але я змушений пройти той шлях, який мені підготував Творець, і передати зібрані знання наступним поколінням.

У своїй новій роботі я орієнтуюся суто на ваші прохання стосовно тих тем, котрі вам цікаві та котрі б ви хотіли відкрити для себе. На сторінках цієї книжки я розповім вам, як правильно та з якими спеціальними магічними словами можна зірвати папороть проти ночі на Івана Купала. Вважається, хто зірве цвіт папороті, той дізнається усі таємниці чорної та білої магії і матиме успіх в усьому.

Для поціновувачів істинної мольфарської традиції буде цікавим дізнатися про старовинний ритуал очищення себе від негативної енергії, який зветься Жива Ватра. Здавна відомо, що первісний вогонь має неабияку силу очищувати своїм полум'ям та спалювати різноманітні магічні навіювання, наслані чорними магами або недоброзичливими людьми.

У ХХІ столітті людство потерпає від жахливого вірусу — Covid-19. Здається, здійснюються найжахливіші сценарії голлівудських фільмів. Я ж навчу вас стародавніх таємних слів саме від невідомої хвороби. Тільки Всевишньому відомо, скількох людей вони врятували під час чуми, вітряної віспи, сибірської виразки тощо...

Численна кількість примівок для здоров'я, любові та достатку стануть найкращим подарунком для вас у ці непрості часи. Адже навіть після найстрашнішої зливи та буревію завжди виступає сонечко. Вірте в себе. Вірте в людей.

ПРО МОЛЬФАРА

НАРОДЖЕННЯ МОЛЬФАРА

Зазвичай появу на світ людей із надздібностями знаменують певні події. Наприклад, у місцевості, де має народитися мольфар, можуть трапитися природні катаклізми, дощі та грози. Вважається, що під час сонячного або місячного затемнення народжуються особливі до ворожби люди. Поява на небі комети або інших небесних знаків, природні явища, певні астрологічні підказки теж свідчать про прихід чарівника. В обох випадках про це могли пророкувати інші мольфари та досвідчені люди. Про це повідомлялося у снах і родичам, батькам майбутнього ворожбита.

Часто мольфари під час народження перебувають між двома світами. Клінічна смерть немовляти під час пологів може свідчити про перехід на землю Особливої Душі.

Мольфари бувають двох типів: сонячні або місячні (білі та чорні). Вони отримують свою Силу через кров (від родича) або ж навчаються цього ремесла у вчителя. Сила обов'язково віднайде того, хто претендує на неї, навіть через багато-багато поколінь. На тілі такої людини

зазвичай є тавро, родинний знак, який може проявитися і після народження, і через певну кількість років. З родинним знаком приходять на світ Короновані, Родові мольфари. Ще з глибокого дитинства такі люди відрізняються своєю любов'ю до природи та інших людей. Вони завжди стоять на сторожі Всесвіту, гармонізуючи все довкола.

НАВЧАННЯ МОЛЬФАРА

Колись мольфар мав до 12 учнів — челядників, як їх називали. Найобдарованішому або ж онуку чи онучці мольфар передавав і свою Силу. Для того треба було учневі захопитись за мізинця правої руки в той час, коли Душа покидала тіло чарівника.

Якщо мольфар отримує свою Силу від народження, через родову кров, то вже починаючи з п'яти років йому поступово відкриваються таємниці природи і людини. Він може легко контактувати з тваринами і проявити інтерес до релігії, розповідати про настрій батьків та родичів, про події, свідком яких він не міг бути, пророкувати, бачити вищі сні, чути якісь голоси... Вважається, що від семи років планетарні Духи вкладають у нього потроху й магичні знання. Їх часто передають у сновидіннях, де молодий мольфар може спілкуватися з духами своїх предків, вищими силами, бачити, читати і на-

віть запам'ятовувати всілякі магичні тексти, ритуали. Зазвичай дідусь чи бабуся вже знають про те, що коїться з онукою чи онуком, і крок за кроком впускають у своє ремесло, дозволяють бути присутнім на прийомі людей, аби стежити за усім, набиратися досвіду, навчатися на конкретних ситуаціях. Після досягнення молодим мольфаром відповідного віку його ведуть до Старшого на посвяту або проводять її самі.

Коли ж дитина народжується з надздібностями, має сильну жагу до окультних наук, але нікому з родичів невідомо про існування мольфарів в їхньому родовому дереві, то такого мольфара називають вченим. Упродовж підліткового віку сила обов'язково допомагає віднайти живого вчителя, а то й кількох, щоб мати змогу увібрати якомога більше магичних знань. Здебільшого молодий мольфар у пошуку істини знаходить собі таких й вивчає їхнє магичне ремесло, представляючи особливий, змішаний, магичний рід. Варто зазначити, що Сила ніколи нікого просто так не обирає. Це є провидінням Вищих Сил. Найголовніше — не загубити цей Дар, зрозуміти Його та відкрити.

Ініціацію (посвяту) у мольфари проводить Старший мольфар після того, як учневі виповнилося 30 років. Ця дата непроста. Саме після цього віку людина сприймає Світ по-іншому, і їй можна відкрити «ключі» до собі подібних, адже з посвятою молодому мольфару відкриваються

деякі потаємні знання. Йому на допомогу приходять покровителі з інших світів.

Передаючи знання, бабуся чи дідусь обов'язково благословляють учня, дають настанови та вчать, що найбільший гріх — не допомогти людині, коли знаєш як.

ЖИТТЯ МОЛЬФАРА

Мольфари зазвичай з'являються на Західній Україні, там, де зародилося мольфарство, і своє життя проживають здебільшого в цій частині країни. Вони, як і всі люди, створюють сім'ю, заводять домашніх тварин, облаштовують собі господарку. Живуть, на перший погляд, звичним життям, а поза тим, володіють дивовижними таємницями, магічними формулами, допомагаючи своїми знаннями та Силою тим, хто до них звертається.

За дружину або чоловіка мольфар собі обирає особливу людину, котра обов'язково повинна мати сильнішу за нього енергетику, добре серце і яку він не може «прочитати».

Але є особливі мольфари. Ці могутні чарівники все своє життя проводять, віддаючи себе служінню людям. Живучи без сім'ї, вони акумулюють свою енергію в роботу, мають неабиякий духовний рівень та потужну магічну Силу.

Віддавна вважається, що найбільшим ворожитом є одинак. Кожен день чаклуни мають справу з негативом, злою силою. І траплялися

випадки, що все це переходило на когось із дітей чи дружину (енергетично слабшу), а це є ще однією причиною, чому ті, хто присвячують себе магічному ремеслу, не створюють сім'ї. Окрім того, з народженням дитини частина Сили мольфара відходить від нього до наступника.

Кожен мольфар завжди має певну місію, яка дуже впливає на спосіб та місце життя чарівника. Це завдання йому дає наставник або «вкладають» в нього Духи.

Карпатські шамани насправді можуть жити і у великих містах чи навіть за певних причин переїздити за кордон. Сила завжди буде з ними незалежно від місця перебування, адже мольфар має сильний зв'язок з природою, усім живим, і віднайти його він може як високо в горах, так і серед бетонно-металевих конструкцій. Усе є творінням Господа.

Мольфари добре знаються на законах Всесвіту, і вони розвиваються так само, як це робить людство і планета Земля. У своїй практиці серед ритуальних речей обов'язково використовують предмети, пов'язані з чотирма стихіями природи. На столі ворожбита ви завжди знайдете: вогонь (свічка), воду (Йорданська), землю (замовлений кремій), метал (замовлений ніж, також градовий для керування силами природи) і ще багато іншого, з чим працює ворожбит.

Ось, наприклад, громовиці. Це невеличкі скалки з природними отворами, які відпадали від

ураженого блискавкою дерева. Кажуть, що удар грому — то удар самого Бога, котрий женеться на колісниці по небозводі та стріляє блискавкою, спопеляючи все лихе, а комусь дарує й ініціацію. Громовицями відводять зле мольфування, пристріти, поробки, вроки... і самих відьом. Якщо громовицю носити при собі, то й ніяка блискавка не страшна.

Градівники та хмарники використовують у своїй діяльності громову палицю та градовий ніж. Останній є містичним знаком на сторожі життя карпатського мольфара, заступником та вірним товаришем у практиці. Мольфар міг встромити ніж у дерево, і звідти лилося молоко, міг камінь у сир перетворити. Якщо ворожбит втрачав градовий ніж, то втрачав і свою силу.

А громову палицю отримували тоді, коли розганяли нею гадюку з жабою. Відтоді вона вже мала силу, і можна було приступати до хмар.

Мають мольфари й мосяжні персні (сплав міді, нікелю й цинку). Одягаючи їх, можна відчинити небесну браму, браму часу, потрапляючи у різні світи, у минуле та майбутнє. Вони також захищають від стріл та куль.

Життя мольфара є непростим. Тільки уявіть: щодня приймати заплаканих людей зі своїми стражданнями, бідами і негараздами.

Кожен мольфар один раз на рік проводить складний ритуал очищення. Він дуже небезпечний для життя людини, тому потребує неабиякої

відваги і сил. Його проводять навесні, коли перероджується уся природа. Це обов'язково роблять перед Великоднем у час посту. Так очищується тіло й розум мольфара.

Справжній мольфар зобов'язаний знати все (як біле, так і чорне), доповнювати свої знання, вивчати цікаві йому напрями інших магічних шкіл, бо тоді він буде досить сильний у боротьбі з людськими прикрощами та бідами. Він зобов'язаний також передавати свій досвід і вміння наступному поколінню, щоб магічні знання не зникли з лиця землі. Мольфари упевнені, що, коли зникнуть їхні таємниці, настане кінець світу.

Вважають, що допомогу мольфара може отримати не кожна людина, більше того — її потрібно заслужити. До знаючих людей звертаються у крайніх випадках, і тільки тоді, коли точно знають, що саме хочуть отримати від такої зустрічі. Не забувають і подякувати чаклунам, оскільки все в цьому світі має свою плату.

Тривожити по дурницях мольфара не годиться, інакше Сила самого чаклуна може покарати людину. Не терпить вона і образ, насмішок та наклепів.

Завдання мольфара — заглибитися в людину, у суть її проблеми, допомогти розібратися й налаштувати на потрібний лад, активізувати її внутрішні ресурси, адже багато чаклунів знають, що частенько вона сама придумує собі якесь лихо, накручує себе... Мольфар намагається

допомагати людині у виборі не лише її життєвого шляху, але й філософії її буття. Це не просто чаклуни чи маги, це справжні чарівники. Вони діють на людину своїми Духом, енергетикою і словом.

Справжній мольфар завжди простий у спілкуванні, але небагатослівний, суворий і в той же час справедливий, оскільки завжди відчуває речі й людей такими, якими вони є насправді. Він дозволяє людям ставитися до нього як завгодно, проте ніколи не допоможе тим, хто наспіхається з нього.

Мольфари мають багато чого у своєму житті. Всесвіт, якому вони повністю віддали себе, нагороджує їх багатьма благами, адже не зможуть вони допомагати іншим, коли у самих є проблеми й турботи. Це часто самотні люди (без сім'ї), які вимушені підлаштовуватися під інших, інакше їх визнають за дурнів або, того гірше, — хворих. Вони ніколи повністю не відкривають того, що знають, бо навчені гірким досвідом. За правду їх колись виселяли і навіть вбивали.

ПРО МОЛЬФАРСТВО

Дорогі читачі, цей розділ я побудував у вигляді інтерв'ю для того, щоб відповісти на ті запитання, на які вам кортить дізнатися відповіді.

Хто такі мольфари?

Мольфари, як і екстрасенси та маги, є провідниками між Небом і людьми. У культурі гуцулів

всяку людину, яка наділена надприродними здібностями, за звичкою називають мольфаром, або «земним богом». Кажуть, що мольфарство є окремим відгалуженням магії, яке бере свій початок від козаків-характерників. Та це неправда, воно зародилося в Карпатах ще задовго до козаків — у сиву давнину. Воно містить конгломерат різноманітних магічних течій, зокрема кельтів і друїдів, адже колись у гори кочували різні народи. Думаю, там воно обросло новим гіллям. От, наприклад, ритуали з виготовленням «вольту» (ляльки вуду) нам, простим смертним, нібито стали відомі через американські кінофільми, і прийшли вони до нас із Гаїті від тих, хто знався на магії вуду. Хоча ця релігія зародилася на Африканському континенті, а точніше, її батьківщиною вважають Бенін, проте в наших горах вже були свої такі магічні формули. Де Гаїті, а де Карпати?! Це вказує тільки на одне: математика всюди однакова, проте викладають її різними мовами, і кожен вчить по-своєму.

Лемки, бойки та гуцули — усі ці етнографічні групи зробили дуже важливий внесок у духовну та культурну спадщину України, і як прикро те, що ця душа нашої неньки потроху відмирає та зникає...

Колись давно людей, котрим приписували зв'язок із чимось демонічним, нарікали мольфарами, тобто тими, хто знався з нечистою силою.